

for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), det samme Forslag, der allerede tidligere vil være afgjort under 2 forskellige Former, idet det nu kommer tilbage som en ny § 2 og atter under de samme 2 Former som før, først uforandret og dernæst med en Forandring af Tallet 7 til 6; disse 2 Forslag danne altsaa den 5te og 6te Afstemningspost. Saafremt Forslaget under alle disse Former skulde blive forkastet, vil imidlertid en stor Deel af de øvrige Forslag bortfalde, og Sagen derved blive meget simplificeret. — Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: (Lehmann) Som den ærede Formand allerede har gjort Thinget opmærksom paa, har dette Lovudkast, saa lille og saa uskyldigt, det end er, dog givet Anledning til en heel Deel Forhandlinger, navnlig om et Principspørgsmaal, der har deelt Comiteen, og der, som Formanden nys har bemærket, allerede vil finde sin Afgjørelse under den første Post. Principspørgsmaalet er nemlig det, om man skal tage Lovudkastet, som det er forelagt af Regjeringen, naturligtvis med de Forandringer, som under de Forudsætninger, hvorfra Lovudkastet er gaaet ud, kunne findes tilraadelige, eller om man skal benytte den sig saaledes frembydende Leilighed til at gjøre flere mere eller mindre væsentlige Forandringer i Sammensætningen og Virksomheden af Amtsrådene, og muligvis ogsaa derved see sit Snit til at indsmugle en lille bitte Forandring med Hensyn til Sogneforstanderskaberne. Herom har nu Comiteens Majoritet, nemlig 5 af 7, været af den bestemte Formening, at man udelukkende burde holde sig til Lovudkastets egne Foranstaltninger. Hvad der nemlig har fremkaldt dette, er først den Omstændighed, at ifølge Grundlovens § 97, der ophæver alle til Adel, Titel og Rang knyttede Forrettigheder, den Ret, Lehnbesiddere hidtil have havt til uden Valg at tage Sæde i Amtsrådene, maa være bortfalden. Det er nu min bestemte Overbeviisning, at dette er en umiddelbar Følge af Grundlovens Bestemmelse, og jeg for mit Bedkommende vilde ikke have havt ringeste Betænkelighed ved at bringe den til praktisk Anvendelse uden en egen Lovs Mellemkomst. Men da dette hidtil ikke er skeet,

er det vistnok aldeles nødvendigt, at det skeer nu, og det er altsaa det første praktiske foreliggende og paatrængende Behov, Loven gaaer ud paa at fyldestgjøre. Skeer kun dette, saa har det Spørgsmaal kun en reen theoretisk Interesse, om det kunde eller burde være skeet tidligere, hvorom det derfor ikke er værd at gjøre store Ophævelser, naar kun Alle ere enige om, at denne adelige Forrettighed for Fremtiden skal bortfalde. Jeg skal imidlertid her bemærke, at det Forslag af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Kreds (J. A. Hansen), som gaaer ud paa, at Ordene „bliver herved“ ophævet forandres til: „er“ ophævet, i mine Tanker er at foretrække, og jeg skal derfor stemme derfor. Den anden Forudsætning, som har fremkaldt Lovudkastet, er Loven om Hartkornets Egalisation; thi da denne har borttaget det retslige Fundament for en særlig Valgklasse for Amtsrådene, nemlig det privilegerede Hartkorn, vil det blive aldeles nødvendigt at træffe Bestemmelse om, hvad der nu skal træde istedetfor. Dette er det andet praktisk foreliggende og paatrængende Behov, Loven er gaaet ud paa at fyldestgjøre, ved at foreslaae i Sædegaardseernes Sted at sætte Eierne af et vist Antal Lønder Hartkorn. Det er forefæstet et Spørgsmaal, som knytter sig til § 2, og paa hvilket jeg derfor for Diebliffet ikke videre skal gaae ind. Udenfor disse to Punkter, at fjerne Lehnbesidderne og at erstatte Sædegaardseerne, har Udvalgets Majoritet ikke troet at burde gaae. Det er nemlig aldeles umuligt, i Form af Amendements til dette Lovudkast, at tilvejebringe en Forandring i den hele communale Indretning, eller endog blot i Amtsrådene, som kunde have mindste Forslag; derimod have vi Ret til at vente en saadan ad en anden og ligere Wei. Grundlovens § 96 har gjort det ligefrem til Pligt for Regjeringen at forelægge en fuldstændig Communallov, en Pligt, som Regjeringen ogsaa har anerkjendt, idet det vil være Thinget bekendt, at der i Indenrigsministeriet, med Afbenyttelse af de Kræfter, som stode til Regjeringens Rådgivning, er gjort alle Forarbejder til et saadant Lovudkast, der vel ikke blev forelagt af Regjeringen, men af et Medlem af Thinget, og